

de STEM van de LAATSTE BAZUIN

43^e jaargang nr. 70, najaar 2017

*Driemaandelijks uitgave van de
Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland*

*Heilig, Heilig, Heilig:
Heilig is de Heer.
Heilig, Heilig, Heilig:
Hem alleen zij eer.
Die geen aanvang kende,
ook geen einde heeft.
Eeuwig zal regeren,
't eeuwig leven geeft.*

*Eeuwig, eeuwig, eeuwig:
eeuwig vloeit Zijn Woord.
Wijsheid, wijsheid, wijsheid:
wijsheid brengt het voort.
Almacht wonder, liefde,
alles om ons heen.
Heilig, Heilig, Heilig:
Heilig Hij alleen.*

COLOFON

Uitgeverij 'De Kandelaar'
Herenweg 7 bis
3513 CA Utrecht
Telefoon: 030 230 07 44
www.uitgeverijdekandelaar.nl

Redactie:

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
jimstraetemans@planet.nl
www.hazknederland.org

Abonnementen worden gratis verstrekt.

Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

Redactie:

R.C. Boekhout
H. Kuipers

Hoofredactie:

J.L.M. Straetemans

Productie en lay-out:

theologische uitgeverij
NARRATIO
Postbus 1006
4200 CA Gorinchem

ISSN: 1568 - 3419

Het geschenk en de zegen van de zondag

De zondag is een buitengewoon schitterend geschenk van God aan de mens. Maar wat is de bedoeling van God met dit geschenk? De rustdag is niet ingesteld om ons te 'knechten', maar om ons te zegenen. Mc.2:27-28: 'En Hij zeide tot hen: De sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de sabbat. Alzo is de Zoon des mensen Heer ook over de sabbat'. Het Hebreeuwse woord sjabbat betekent "de dag van rust of ophouden" met als gevolg hebbende, ophouden of rusten van arbeid. God heeft deze dag geschonken om uit te rusten, adem te scheppen, ons door Hem te laten verkwikken. Ex.23:12: 'Zes dagen zult gij uw werk doen, maar op de zevende dag zult gij rusten, opdat uw rund en uw ezel uitrusten, en de zoon van uw slavin en de vreemdeling adem scheppen'. Het belang, het gewicht en de ernst van het onderhouden van de sabbat werd de Joden scherp ingeprent: Ex.31:12-17: 'De HERE zeide tot Mozes: Gij dan, spreek tot de Israëlieten: maar mijn sabbatten moet gij onderhouden, want dat is een teken tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, zodat gij weet, dat Ik de HERE ben, die u heilig. Gij zult de sabbat onderhouden, want deze is iets heiligs voor u; wie hem ontheiligt, zal zeker ter dood gebracht worden, want ieder die daarop werk verricht, zal uitge-

roeid worden uit het midden van zijn volksgenoten. Zes dagen mag men arbeiden, maar op de zevende dag zal er een volledige sabbat zijn, de HERE geheiligd: ieder die op de sabbatdag werk verricht, zal zeker ter dood gebracht worden. De Israëlieten zullen de sabbat onderhouden, door de sabbat te vieren, zij en hun nageslacht, als een altoosdurend verbond. Tussen Mij en de Israëlieten is deze een teken voor altoos, want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en adem geschept'.

De betekenis voor ons van Gods woorden

Op de eerste plaats lezen we Gn.2:2-3: 'Als nu God op den zevenden dag volbracht had Zijn werk, dat Hij gemaakt had, heeft Hij gerust op den zevenden dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. En God heeft den zevenden dag gezegend, en dien geheiligd; omdat Hij op denzelfden gerust heeft van al Zijn werk, hetwelk God geschapen had, om te volmaken' (SV). De zondag herinnert ons aan het goddelijke scheppingswerk en wijst naar de herschepping aller dingen (lees Mt.19:28 en Hd.3:21) in het duizendjarige rijk der heerlijkheid. Hbr.4:9-10: 'Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God. Want wie tot zijn rust is inge-

gaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, evenals God van de Zijne'. Elke zondag wijst op de rust en vrede die er zal zijn in dit duizendjarige rijk der heerlijkheid en elke zondag wijst ons en brengt ons naar Christus Die ons nu al Zijn rust en vrede schenkt.

Maar er is meer!

Op de tweede plaats lezen we in Dt.5:12-15: 'Onderhoud de sabbatdag, dat jij die heiligt, zoals de HERE, uw God, u geboden heeft. Zes dagen zult jij arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HERE, uw God; dan zult jij geen werk doen, jij, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw rund, noch uw ezel, noch uw overige vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont, opdat uw dienstknecht en uw dienstmaagd rusten zoals jij; want jij zult gedenken, dat jij dienstknechten in het land Egypte geweest zijt, en dat de HERE, uw God, u vandaar heeft uitgeleid met een sterke hand en met een uitgestrekte arm; daarom heeft u de HERE, uw God, geboden de sabbatdag te houden'.

Deze dag herinnert dus ook aan de bevrijding van het Joodse volk uit de verdrukking door Egypte. Deze waren in Egypte slaven geworden en werden gespaard, bevrijd en uitgeleid door Gods hand. Als teken moest het bloed van het geslachte lam aan de bovendorpel en de twee zijposten van de deur gestreken worden (Ex.12:13,22-23). Na het Pascha en de doortocht door

de Rode Zee begon het nieuwe leven als vrije mensen en werden zij op hun woestijnreis onderhouden zoals wij dat lezen in 1Kor.10:1- 4: 'Want ik stel er prijs op, broeders, dat jij weet, dat onze vaders allen onder de wolk waren, allen door de zee heengingen, allen zich in Mozes lieten dopen in de wolk en in de zee, allen hetzelfde geestelijke voedsel aten, en allen dezelfde geestelijke drank dronken, want zij dronken uit een geestelijke rots, welke met hen medeging, en die rots was de Christus'. Wij zijn verlost van de slavernij van de zonde en bevrijd door het bloed van het Lam Gods, Jezus Christus, en hebben nu al deel aan Zijn opstanding doordat wij in Hem geloven en in Hem gedoopt zijn. Door de Heilige Waterdoop wordt de kracht van Christus' dood en opstanding ons ten deel (Rm.6:3-4; Kol.2:12) en wel door de vergeving van onze zonden (Hd.2:38; Ef.5:26-27) en door de verzekering dat God onze zaligheid wil (Mc.16:16; Tit.3:5-7; 1Pt.3:21).

Dezelfde kracht Gods, Die de Heer heeft doen opstaan, werkt ook in ons en doet ons uitzien naar de vreugde die wij verwachten, waar wij op hopen en in geloven. In en door de Heilige Waterdoop is het nieuwe leven in ons gelegd, begint voor ons het nieuwe leven, staan wij geestelijk op met Christus en worden wij op onze geestelijke woestijnreis onderhouden door o.a. het Heilig Avondmaal waardoor wij eeuwig mogen leven als wij in Christus blijven. De Heer wil

ons ook voeren in de hemelse bruiloftszaal tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam (Opb.19:7-9).

Afzondering en (toe)wijding aan God

De zondag is een heilige dag van afzondering en (toe)wijding aan God. Als wij dit niet doen, terwijl dit wel mogelijk is, achten wij niet of onvoldoende hetgeen de Heer wil schenken en beroven wij onszelf van de zegen. Js.58:13-14: 'Indien jij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt, de heilige dag des HEREN van gewicht, en die eert door noch uw gewone bezigheden te doen, noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan, dan zult jij u verlustigen in de HERE en Ik zal u doen rijden over de hoogten der aarde en u doen genieten het erfdeel van uw vader Jakob, want de mond des HEREN heeft het gesproken'.

Zélf s een priester ontheiligt de sabbat door dienst in de tempel te doen, maar omdat het niet anders mogelijk is rekent de Heer het de priester niet toe: Mt.12:5: 'Of hebt jij niet gelezen in de wet, dat op de sabbat de priesters in de tempel de sabbat schenden zonder schuldig te zijn?' Zondag is een dag om ons te verwonderen over Gods voortgaande werken, om die te onderzoeken en daarin vreugde te vinden. Deze dag staat in het teken van rust, van gerichtheid op de Heer en van het samenkomen. Wij komen samen om te

rusten in Zijn liefde. Wij mogen ons verlustigen in Hem en Zijn werken. In hoeverre wordt de verwondering en vreugde in onze diensten gevoed en ervaren over het mogen verschijnen voor Gods troon, het mogen luisteren naar Hem, over Zijn genade en over het mogen groeien in Christus Jezus, de Bruidegom? Hoe vaak roept de Heer ons niet op ons hart te schenken, te openen en niet verre te houden opdat Hij ons Zijn liefde, genade en troost kan schenken?

Wie is Hij?

Dat 'Wie Jezus is' ons mag verwonderen en de vraag 'Wie is Hij toch; Wie zijt Gij toch', mag klinken in ons gebed opdat Hij ons Zijn Wezen meer mag bekend maken en onze verwondering in Zijn liefde meer en meer mag toenemen. Het niet (willen) kennen van het wezen van de Heer komt vanuit het Oude Testament tot ons als een grove nalatigheid. Jr.9:3b: '...Mij willen zij niet kennen, luidt het woord des HEREN'. Dat de Heer bij ons mag waarnemen wat geschreven staat in Hos. 6:3: 'Ja, wij willen de HERE kennen, ernaar jagen Hem te kennen. Zo zeker als de dageraad is zijn opgang. Dan komt Hij tot ons als de regen, als de late regen, die het land besproeit'; en vs.6: 'Want in liefde heb Ik behagen en niet in slachtoffer, in kennis van God en niet in brandoffers'. Het is dus noodzakelijk ons te verdiepen in Wie de Heer is opdat de kennis van Wie Hij is, ons leven zal mogen vullen en vervullen. Door onszelf tijd

en rust te gunnen en de werking van de Heilige Geest toe te laten geven we verwondering een kans; er ontstaat ruimte ons te laten raken door God Zelf, zichtbaar in Jezus, uw, mijn, onze Geliefde. Mt.17:5 zegt: 'Terwijl hij nog sprak, zie, daar overschaduwde hen een lichtende wolk, en zie, een stem uit de wolk zeide: Deze is Mijn Zoon, de Geliefde, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; hoort naar Hem!' In verwondering mogen we genieten van de liefde van, en in het Evangelie, maar zeker ook de vreugde in Hem, het Lam Gods, onze Bruidegom Christus. Ga op zoek en laat u vinden door Hem waarvan geschreven staat: '....in Wie al de schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn'. (Kol.2:3)

Het geschenk van de vreugde

Het is zondag, een dag van vreugde, wij verheugen ons. Deze dag wordt gedragen door de

vreugde van en over de opstanding, de vreugde in de hoop dat de ontslapenen zullen opstaan en wij levend veranderd zullen worden en eeuwig bij en met de Heer zullen leven. Deze dag wordt gedragen door de vreugde die ons wordt voorgesteld in het zien van de Bruidegom van aangezicht tot aangezicht. Wij verblijden ons in de vreugde en de hoop van het Evangelie. Het eeuwig Evangelie is toch de blijde boodschap van redding, behoud en eeuwig leven in Jezus Christus.

Wij zijn een volk dat met Christus is opgestaan; wij dragen het diepe verlangen naar de volledige gemeenschap met Hem in ons en zien uit naar de komst van de Bruidegom en het aanbreken van het rijk van vrede en gerechtigheid. Maran-atha.

J.L.M. Straetemans

Laat ons den rustdag wijden
met psalmen tot Gods eer.
't is goed, o Opperheer,
dat w' ons in U verblijden;
't zij d' ochtendstond, vol zoetheid,
ons stelt Uw gunst in 't licht,
't zij ons de nacht bericht
aan Uwe trouw en goedheid.

(Psalm 92 vs. 1)

Zijn er nog helden?

De kerk. Is het niet om moedeloos van te worden? Lees de vele rampzalige berichten in bijv. het Nederlands Dagblad die over kerkelijk Nederland worden geschreven. Sluitingen als gevolg van het teruglopende aantal kerk-gangers en financiële tekorten. Enkele jaren geleden moesten in Den Haag de Ontmoetingskerk, de Bethelkerk, de Thomaskerk, de Laakkapel, de Valkenboskerk en het Kruispunt sluiten en dit gaat tot op de huidige dag door. In Amersfoort zijn enkele Rooms-Katholieke en Protestante kerken inmiddels gesloten. Daarenboven zijn er velen die nog wel als lid van een gemeenschap staan ingeschreven maar niet meer actief belijden. Als er om een financiële ondersteuning wordt gevraagd voor het genootschap is er niet zelden gemopper.

De eerste liefde

In de consistorie van één van onze eigen gemeentes hangt een foto met ca. 20 mannen en vrouwen, waarbij ik vermoed dat het om een groep personen gaat die belering ontving. Het enthousiasme straalt er vanaf, maar hoeveel van dit soort opnamen zijn er eigenlijk? Helaas is het zo dat hele gezinnen en familie's weinig meer op hebben met de kerk en het geloof in God de Vader en Diens Zoon. Psalm 103:20 zegt: 'Looft de Here,

gij Zijn engelen, gij krachtige helden die [en nu komt het] Zijn woord volvoert, luisterend naar de klank van Zijn woord'. Nu willen wij ons niet met engelen vergelijken die rondom Gods troon vertoeven maar in Bijbelse zin Gods boodschappers zijn. In Mt.2:7 staat: 'Want de lippen van de priester bewaren kennis en uit zijn mond zoekt men onderricht in de wet, want een bode van de Here der heerscharen is hij'. Wij die Zijn Woord willen verkondigen en in gehoorzaamheid blijven doorgeven. In onze tijd van Kerk- en dus Godverlating zeer actueel.

Jozua als voorbeeld

Als Jozua worden we opgeroepen als helden te zijn door te stellen 'Maar ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen!' (Jz.24:15b). Mijn gedachten gaan uit naar het woord der profetie waarbij de Heer o.a. sprak: 'Hoor, ja hoor, zijn er nog helden in Juda? Zo schort dan het zwaard aan de heupen, want Ik wil Mij andermaal in u verheerlijken'. De Heer laat hiermee merken door Zijn Woord en het Woord van de Heilige Geest dat Hij heel goed weet hoe de kerk en dus ook wij eraan toe zijn. De Heer weet dat wij moedeloos en mat worden als wij naar de staat van Zijn huis en tempel en de gelovigen kijken. Als wij de wereld, de politiek en geestelijk leiders en alle 'gewone mensen'

zien (zie Hg.2:1-10). In zowel het leven in natuurlijke als geestelijke zin is er sprake van verdeeldheid, onzekerheid en ook nog eens ontevredenheid omdat ons welvaartsstelsel vrijwel onbetaalbaar blijkt. Dan komen er gedachten in je op waar dit alles toe zal leiden. Maar temidden van al die ontwikkelingen klinkt Haggai's boodschap van God. 'Wie onder u is overgebleven, die dit huis in zijn vroegere heerlijkheid gezien heeft? Hoe ziet gij het nu?' (Hg.2:4a). Er is een blijvende en mooie belofte van de Heer die wordt aangegeven in Zch.2:10: 'Jubel en verheug u, gij dochter van Sion! want zie, Ik kom in uw midden wonen, luidt het woord des Heren'.

Ik denk dan aan mijn kindertijd (ca. 1946), aan al die liefhebbers die naar Zijn huis optrokken en toen

de bedehuizen volzaten. Nu is het vraagstuk of Hij nog het geloof zal vinden als Hij wederkomt. Zie Lc.18:8.

Kerken worden verlaten en afgebroken; Godshuizen verbouwd tot amusementshallen. Daarom komt God naar ons toe; om ons weer naar dat zaligmakende geloof in Zijn Zoon Jezus Christus te brengen. 'Zijn er nog helden in Juda, zo schort dan het zwaard aan de heupen'. Het zwaard is Gods Woord (Ef.6:17). 'Want Ik wil mij andermaal in u verheerlijken'; door de werking van de Heilige Geest als verkondiger en tot eer en glorie van Zijn Naam en tot zegen van degenen die Hem aannemen.

Zijn belofte en kracht

Hoor de belofte van God: 'Ik wil Mij andermaal in u verheerlijken'.

Niet onze kracht maar Gods kracht maakt ons moedig en sterk. Nooit zullen wij aan onszelf worden overgelaten, daar is onze kracht te klein voor. Maar alles is genade, door het verlossingswerk van Christus ontvangen. Het doet iets met je als je deze woorden gelovig laat indringen. Je krijgt moed en kracht. Ook al gaan de ontwikkelingen in kerk en wereld niet aan ons voorbij. Maar deze ontwikkelingen hebben niet het laatste woord. Dat is aan God Die gesproken heeft. De Heere vraagt van ons: doe je werk, stel je in Mijn handen en werk mee aan de opbouw van de gemeente en Zijn kerk. Als de genade Gods op ons is en Zijn liefde in ons hart woont zijn we een levende tempel vol van de Heilige Geest en mogen we ons elke keer weer verbazen. 'Want Ik ben met u' spreekt de Heere tot Haggai, maar ook tot onze kleine gemeenten in Juda. 'Ik wil mij andermaal in u verheerlijken' hetgeen o.a. plaatsvindt door het tweevoudig getuigenis, door Woord en Geest. 'Mijn Geest in uw binnenste, Mijn Geest in uw midden', zoals de Heer Zich openbaarde. Hij Zelf zal dus de leiding en besturing nemen. Die zekerheid geeft moed en kracht. Door de gave van de ambten en van de Heilige Geest in het apostolisch getuigenis ook nog in de (eind-) tijd waarin wij leven. Hij werkt nog steeds Zijn werk waar wij ons van bewust mogen, nee moeten, zijn. Haggai 2:10 zegt: 'De toekomstige heerlijkheid van dit huis zal groter zijn dan de vorige, zegt de Here der heerscharen; op deze plaats

zal Ik heil geven, luidt het woord van de Here der heerscharen'. Hij zal het heil geven waar wij zo naar uitzien. Niet alleen lokaal maar omvattende de gehele wereld.

Nog een korte tijd

'Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volken zijn en God Zelf zal bij hen zijn' (Op.21:3). We begonnen met de vraag of er nog helden zijn. Vol zijn van God en vervuld met de Heilige Geest. Het is een heerlijke toekomst voor Gods kinderen, vanaf het begin tot de oprichting van de eeuwig voortdurende tempel waarvan Jezus Christus de vervulling is. Deze zal op aarde nederdalen tot zegen van de mensheid. Zijn er nog helden? We worden in de tussentijd op de proef gesteld. 'Een ogenblik nog, een korte wijle' staat opgetekend in Haggai 2:7. Is er twijfel? Worden we wankelmoedig? Vinden wij het te lang duren? Hebben de apostelen en de profeten zich vergist? Zal Gods belofte niet vervuld worden? Het is Zijn Woord en het zal zeker vervuld worden. Nu komt het aan op geloof en aanvaarding. Helden zijn. Niet in eigen kracht, maar door de werking van de Heilige Geest Die in ons wil wonen en werken.

Zo mogen wij leven; het grote bruiloftsfeest van genade tegemoet tredende. Slechts nog een korte tijd, maar de Geest en de bruid roepen luid: kom Heere Jezus! En wij horen Zijn antwoord: Zie ik kom spoedig!

H. van Dusschoten

Psalm 145 (18 en 19)

“De Here is nabij allen die Hem aanroepen, allen die Hem aanroepen in waarheid. Hij vervult de wens van wie Hem vrezen, Hij hoort hun hulpgeroep en verlost hen.”

In de Bijbel vinden wij veel aansporingen en opwekkingen tot gebed, maar ook veel zekere beloften van verhoring van gebeden. Nu staan er ook veel voorbeelden in Gods Woord van gebeden die verhoord zijn. En welk gelovig kind van God, zal hier niet uit eigen ervaring over kunnen meespreken? Maar het hart van ons mensen is zeer wankelmoedig, want al hebben wij nog zo vaak verhoring van onze gebeden mogen ervaren, toch is er steeds weer twijfel of de Heer ons deze keer wel zal horen en Hij ook een verhoorder zal zijn. Er zijn dan veel overleggingen in ons hart. En wie kent ze niet? Want altijd weten wij wel een zgn. redelijk argument waarmee we onze twijfel willen rechtvaardigen. Echter, in de woorden van het loflied van David blijft van al deze twijfel niets over. Het zijn niet alleen troostvolle maar voor ons toch ook beschamende woorden. Want zij verzekeren ons van de verhoring van onze gebeden! Er wordt hier gezegd, dat de Heer nabij allen is die Hem aanroepen in waarheid. En dat heeft een grote betekenis. Want we kunnen God wel aanroe-

pen in de gebeden, maar is het in waarheid, met ernst, in oprechtheid, gemeend? We kunnen bijv. God aanroepen uit een gevoel van godsdienstige plicht. Maar wij kunnen wel aanvoelen, dat een bidden uit plichtsgevoel geen aanroepen in waarheid kan zijn. De apostel Jakobus leert ons in Jk.5:16b: ‘Het gebed van een rechtvaardige vermag veel, doordat er kracht aan verleend wordt’. Maar wat is nu krachtig bidden? Ernstig gemeend, en krachtig bidden, is dit bidden, waarbij de nood, maar ook de behoefte van ons hart ons dwingt om zonder ophouden bij de God om verhoring aan te houden. Dit kan voor ons zelf, maar ook in onze voorbede voor anderen.

Krachtige voorbeelden

Hizkia, de koning van Juda, was zo ziek dat hij zou sterven en de profeet Jesaja was hem dat ook komen aanzeggen. Toen keerde Hizkia zijn gezicht naar de muur, weende luid en bad vurig tot de Here, en hij vond gehoor, want God voegde 15 jaar aan zijn leven toe (2Ko.20:1-7). Elia bad en de hemel werd gesloten, zodat het drie en een half jaar niet regende op de aarde; ...en hij bad weer en de hemel gaf regen. (Jk.5:17-18). De Kananese vrouw: zij liet de Here Jezus niet los zodat de discipelen zeiden: ‘Zend haar weg want zij roept ons na’. De Here

Jezus wilde niet naar haar luisteren, en antwoordde haar niet. Echter zij was zeer vasthoudend, dat de Heer haar op het laatst zelfs prees en sprak: ‘O, vrouw, groot is uw geloof, u geschiede gelijk gij wenst!’ (Mt15:22-28). Zie ook op Mozes die letterlijk streed met God voor Israël. Denken wij aan Jakob die worstelde met God en overwon (Gn.32:28). Dit ernstig en gemeend bidden, is een aanroepen in waarheid, waarvan het onderwerp waarvoor men bid, een rechtvaardige zaak blijkt. Een bidden naar onze eigen lusten en verlangens, daarvan kan hierbij geen sprake zijn. Want als wij dat doen, dan is dat kwalijk, verkeerd bidden, waarvan Jakobus spreekt in Jk.4:3 dat daar niets op ontvangen wordt. Zij echter, die in waarheid de Heer aanroepen, die is Hij nabij. Dat is toch ook onze troost! Hoe, en welk gevoel hebben wij toch vaak in ons hart, dat wij mogen weten en ervaren, dat Hij onze Helper, ons zo nabij is. Hoe veilig voelt een kind zich als het weet dat vader of moeder in de buurt is. Als er gevaar voor hen is, dan kunnen zij meteen vader of moeder om hulp roepen. En zo nu is het ook met de kinderen van God. Maar dat is nog niet alles volgens de Psalmddichter: ‘Hij vervult de wens van wie Hem vrezen, Hij hoort hun hulpgeroep en verlost hen’. Dat is eigenlijk meer dan wij kunnen begrijpen. Want zo wil de Heer er voor hen zijn, luisteren naar hen, die met een diep ontzag Hem vrezen, dat Hij zich door hen zelfs laat verbidden, om te doen naar wat zij verlangen. Ja,

werkelijk de vreze des Heren moet dan toch wel een grote en heerlijke zaak zijn. En dat is zij ook, want de werkelijke Godsvrucht, is die gesteldheid van het hart, dat wij bevreesd zijn, om door gedachten, woorden en werken, Gods wil en Zijn geboden te overtreden. Maar daarbij ook innige eerbied te hebben voor Hem, en alles wat van Hem en door Hem is. Deze ware godsvrucht heeft de liefde tot God als grondslag. De waarde van de belofte die ons gedaan wordt in Psalm 145 is ook nu nog steeds dezelfde; zij is niet minder geworden.

Kinderlijk vertrouwen

Velen in onze dagen redeneren: ‘In vroegere eeuwen zullen zulke gebedsverhoringen misschien wel voorgekomen zijn, maar nu is dat niet meer zo, want wie zichzelf niet helpt, wordt niet geholpen’. En anderen zeggen: ‘Ach het zijn allemaal verhalen en fabels, want in werkelijkheid heeft zo’n tijd nooit bestaan, en als dit wel zo was, waarom ervaren wij dat dan nu niet meer?’. Zouden mensen die zo denken God ook vrezen? Nu is het niet zo, dat God zich niet zou bekommeren over hen die God niet dienen. Want Hij toch laat Zijn zon opgaan over bozen en goeden, en regen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. (Mt.5:45). Ja, Hij geeft ons dagelijks brood zelfs ook wel, zonder ons gebed. Maar al geniet de gehele wereld van de vrucht van Zijn grote barmhartigheid, hoe helemaal anders en inniger kan de verhouding zijn tot

God de Vader en onze Here Jezus Christus, Die door Zijn Heilige Geest allen nabij wil zijn, die Hem vrezen en liefhebben. Daar is kinderlijk vertrouwen op Hem de Allerhoogste en innige zielsgemeenschap voor nodig. En van de kant van de Heer een geopend oor en een ontsloten hart, om te luisteren naar de verlangens van hen, die de Zijnen zijn. Ja, wij kunnen de Goddelijke Wijsheid, Liefde en Genade in al haar heerlijkheid zien schitteren, omdat Hij alles, ook het kleinste, weet te gebruiken om Zijn genadige bedoelingen te bereiken, en luisterend naar de gebeden van Zijn kinderen, alles doet meewerken ten goede. De grond waarop David zo zeker kan zeggen: 'Hij vervult de wens van wie Hem vrezen' is hierin gelegen, dat allen die de Heer in waarheid vrezen, er steeds naar streven om niets te willen of te verlangen, dan datgene wat met de Wil en het Wezen van de Heer overeenstemt. Want daarin toch bestaat de ware Godszin, Godsvrucht. Hoe meer de gelovige zich er op toelegt om Gods wil te kennen en die tot zijn wil te maken, des te meer zal hij zelf één worden met God en mag hij des te zekerder op de verhoring van zijn gebeden rekenen. Dat is ook wat de apostel Johannes bedoelt als hij schrijft in 1Jh.3:21–22: 'Geliefden, als ons hart ons niet veroordeelt, hebben wij vrijmoedigheid tegenover God, en ontvangen wij van Hem al wat wij bidden, daar wij Zijn geboden bewaren en doen wat welgevallig is voor Zijn aangezicht'.

In Zijn voetsporen

Waarom kon onze Heer en Heiland zo zeker op de verhoring van Zijn gebeden rekenen, dat Hij tot de Vader zeggen kon: 'Zelf wist Ik dat Gij Mij altijd hoort'. (Jh.11:42). Dat was, omdat Hij even zeker kon zeggen: 'Ik en de Vader zijn één' (Jh.10:30). In deze eenheid verrichtte Hij al Zijn daden, al Zijn werk. En Hij heeft gewild, en wil dat nog, dat ook wij allen in Hem en met Hem één zullen zijn, zoals ook Hij in en met de Vader één is. Met het oog nu op deze eenheid, zegt de Heer op verschillende plaatsen tot de Zijnen: 'En

wat gij ook vraagt in Mijn Naam' (dat is dus in de eenheid met Hem en in Hem) 'Ik zal het doen' (Jh.14:13). 'Te dien dage zult gij in mijn naam bidden en Ik zeg u niet, dat Ik de Vader voor u vragen zal, want de Vader zelf heeft u lief'. (Jh.16:26-27a). '...maar zelfs indien gij tot deze berg zegt: Hef u op enwerp u in de zee, het zal geschieden' (Mt.21:21b). Dit zijn allemaal woorden van onze Here Jezus Zelf. En Zijn Naam is waarachtig en getrouw! Daarom, het strekt ons tot heil, wanneer wij in zo'n gebedsomgang met de Heer geoefend zijn, en ons meer

daarin oefenen, met een kinderlijk geloofsvertrouwen, dat ons meer en meer tot de eenheid met God en in Jezus Christus brengt. Want dat doet ons de gezegende vrucht van onze gebeden ervaren, en maakt onze ogen en harten bereid om Gods wijsheid te vragen, te kennen, te verstaan en te verkiezen boven alles. Boven al de wijsheid en dingen van deze wereld. Waarachtig bidden in waarheid, dat is waar wij elkaar steeds toe mogen en moeten aansporen. Want onze Heer, Hij vraagt van Zijn volk een biddend en vragend volk, dat één in de gebeden tot Hem de Allerhoogste het hart voor Hem uitstort. De Heer, Hij wil gebeden zijn, Hij wil gediend worden. O, dat we niet traag van hart zijn, maar steeds vurig van hart en geest onze gebeden Hem opzenden. We laten ons zo makkelijk in beslag nemen door de dagelijkse beslommeringen, alles wat ons afhoudt van de gemeenschapsoefening met onze Heer. De Heer, Hij schenkt Zijn zegeningen aan hen die Zijn Woord bewaren, daarnaar trachten te leven en in biddend opzien tot Hem naderen. En zij, zij hebben hun Heer lief, en zien met verlangen uit naar de vervulling van Zijn beloften, die allen in vervulling zullen gaan, omdat Hij waarachtig en getrouw is. Ja: De Heer is nabij allen die Hem aanroepen, allen die Hem aanroepen in waarheid, Hij vervult de wens van wie Hem vrezen, Hij hoort hun hulpgeroep en verlost hen.

J. van de Akker

De pottenbakker

“Of heeft de pottenbakker niet de vrije beschikking over het leem om uit dezelfde klomp het ene voorwerp te vervaardigen tot eervol, het andere tot alledaags gebruik?” (Rm.9:21)

Hoogmoed

Het gevaar om in hoogmoed tegenover mensen van de wereld en andere kinderen van God te vervallen, is voor eerstelingskinderen echt wel aanwezig. Wij zien dan het onderscheid tussen hen en ons. Wij hebben moeite met wat hen uit lust, onder lach en spot, drijft. Wij zouden het in hun midden niet kunnen uithouden. Het doet onze ziel pijn. Het kwetst ons gevoel. Het is dan ook niet te ontkennen, dat velen anders leven. Een leven meer of minder op de wereld gericht en zonder God. Zij zien naar andere dingen en zijn met geheel andere gedachten bezig. En wat ook niet verheeld noch verbloemd mag worden, is de Bijbelse leer, dat de kinderen van de wereld het slechtste deel gekozen hebben en dat de kinderen van God in hun streven en belijden het goede hebben gekozen. Duidelijk hierover is Lc.10:42b waar geschreven staat: ‘want Maria heeft het goede deel uitgekozen, dat van haar niet zal worden weggenomen’. Dus geen keuze door God, maar door elke ziel/geest persoonlijk. Ook apostel F.W. Schwartz leert dat de

Heilige Schrift geen onherroepelijke bestemming van eeuwigheid ter verdoemenis kent. Er is dus geen sprake van verwerping ván de mens (predestinatie ten kwade), maar alleen van verwerping dóór de mens van de voorrechten door de Heer aangeboden. Waaraan zouden wij dan het recht ontnemen om een oordeel over de wereld te hebben? En zouden wij deze kennis missen, hoe zouden wij de wereld haar oordeel kunnen aanzeggen en ze tot bekering kunnen vermanen? Er is dus een onderscheid, een sterk sprekend onderscheid zelfs, namelijk de keuze van de wereld te veroordelen en alleen de keuze van Gods kinderen als goed te aanvaarden. In zoverre mag er nooit aarzeling of onzekerheid in ons bewustzijn heersen. Maar in de uitoefening en verkondiging van dit geloof, schuilt ook het ontzettende gevaar van zelfverheffing en hoogmoed. Daarom moeten ook wij geen moment vergeten, dat al wat wij boven de wereld voor hebben, dat dit alles ons uit genade gegeven is, en dat alles wat wij in die wereld veroordelen, in de kiem in onszelf schuilt. Wij mogen de duivel geen kans geven ons hart en onze ziel te vergiften met hoogmoed.

Een klomp klei of leem

Daarom is het zo goed, dat het apostolisch woord spreekt van ‘dezelfde klomp’ en dit in ons oor

laat doordreunen met een duidelijke boodschap. Gelijk een pottenbakker een klomp klei of leem van de bodem grijpt en op het draaiwiel legt, om er een vaas als vat ter ere, of een vat ter onere van de maken zo zegt de apostel, heeft het God de Heere liefd, ook met ons allen te doen. In de brief aan de Romeinen wordt dit een vat voor ‘alledaags gebruik’ genoemd. Wij, kinderen van God, en die volop in de wereld levende mens, die tot allerlei uitgieting van ongerechtigheid komt, gij zijt maar niet van ene bloede en van één maaksel, maar wel van dezelfde klomp. Het is dus één leem wat in hen en in ons wordt gevonden, en al het-

geen, wat in hen en in ons wordt gevonden.

Van dezelfde klomp

Dit woord maakt dat alle aanleiding tot hoogmoed en zelfverheffing is afgesneden; want in dat woord klomp ligt iets van vernedering, neerwerpen, verlagen, dat wij opeens de zaken die wij op de mens van de wereld willen leggen met dat woord van klomp op onszelf voelen terug vloeien. In het leem en in de klei zelf zit niets. Het is alles één klomp; of men die nu hier of elders oppakt. En wij, die als kinderen van God opmerken, dat wij anders zijn dan die wereldse mens, kunnen dan opeens prooi van bittere

zelfmisleiding worden, als wij ook maar een ogenblik werkelijk zouden denken beter te zijn dan onze naaste. Want ongetwijfeld is een fijne, mooie vaas van een andere schoonheid dan een vaas met bijvoorbeeld beschadigingen. Dit kan niet betwist worden. Maar, en hierin ligt het verschil, de meerdere prijs voor die vaas wordt door de koper niet aan die vaas, maar aan hem, die de vaas maakte, betaald. Want niet in die handvol leem, maar in zijn kunst ligt de hoge waarde, die de vaas verkreeg. En het is dus geheel naar recht, dat degene die de vaas maakte, en niet die vaas zelf, de eer moet hebben en zo ook krijgt. En zo is dit ook bij ons. Zijn wij kinderen van God dan zijn wij natuurlijk van waarde. Maar die waarde komt God en niet ons toe; zij moet God en niet ons betaald worden; en zo wij menen die waarde voor onszelf te nemen, wordt er roof aan de Heere, onze God, gepleegd.

Nederigheid

In de uitdrukking “van eenzelfde klomp” ligt dus de diepere gedachte waarin nederigheid wortelt. Want buiten Gods genade zijn wij niets beter dan de slechtsten. Nu nog zou, als Gods genade ons zou loslaten, het kwaad misschien wel veel erger in ons dan in hen uitbreken. Al de zaden en kiemen van zonden, die in hen uitschoten, worden ook in ons hart gevonden. Ja, de meest goddeloze mens der wereld laat ons niets anders zien dan wat wijzelf zouden kunnen zijn, als de Heere God ons zou loslaten.

En zo komt dan uit die nederige houding als vanzelf tevens de ontferming en erbarmen in ons op, die het laatste spoor van hoogmoed uitdrijft. Ontferming met die kinderen der wereld, die God niet kennen, en daardoor zo ontzettend veel missen, moet ons maken tot verkondigers van het Evangelie. De boodschap van heil en zegen. Erbarming met de afgedwaalden, waarvan wij de wonden herkennen van ons eigen hart, moet liefde, begrip en vergeving brengen aan een wereld in schuld. Immers zij zijn mensen “van eenzelfde klomp”, in wie wij niets anders zien, dat wat niet vreemd aan onszelf zou zijn, en die wij toebidden, en wat wij van harte zo graag willen toebrengen, diezelfde genade, die ook ons behouden zal. Ja, onze houding tegenover en onder de mensen van deze wereld wordt zo geheel anders, naar gelang wij als een liefdevol mens op die slechtheid der slechtsten neerzien, dan wel, of wij, als wij met hen van eenzelfde klomp zijn, het niet kunnen verklaren, dat wij van zoveel boosheid en zonden zijn afgehouden. Waarom zij dan ook niet? Daar ligt onze taak.

Nog steeds van diezelfde klomp

Als wij dit beseffen kan dit ons ook rijke zegeningen brengen. Want ook als vat ter eer aan God en van God, moeten wij maar al te goed beseffen nog steeds van diezelfde klomp te zijn met alle gevaren die dat meebrengt. Immers ziende op de mensen van de wereld, zien wij ook de ontzettende gevaren van

zonde en verleiding, waaraan ook wij allen zijn blootgesteld. Vergeten wij niet dat, ondanks het schild van het geloof voor onze borst, de boze zijn vurige en dodelijke peilen blijft afschieten op ons en dat satan ons bijzonder zal aanporren, meer dan de ongelovigen, om voor hem te kiezen, waardoor hij voor de val van een eersteling, een bruidskind, veel moeite zal doen. Meer dan voor de ondergang van een goddeloze. En dit overwegende, dat de boze loert om ons te doen vallen, vragen wij temeer de hulp van onze God, Die ons in Christus, Zijn

Zoon, een toevluchtsoord is van eeuwige genade en die uit de mensenklomp ons herschiep tot Zijn kind, Zijn bruidskind, om veilig bij Hem te schuilen. Met deze wetenschap, met dit geloof herleeft dan ook telkens weer onze moed. Want immers, welk vat ter ere wij ook mogen zijn, het is genade en Gods grote liefde, die ons van diezelfde klomp, geboren heiligen en eerstelingen heeft gemaakt om Hem te verheerlijken. Nog bereidt God, de Heere, Zich vaten ter ere. Maran-atha. Amen.

H. Kuipers

OPENBARE LEZING

Titel: ‘Zo zegt de Heere HEERE!’.

Het profetisch getuigenis in onze tijd

Met dit bericht wordt u van harte uitgenodigd voor deze opmerkelijke lezing, die inzicht geeft in Gods profetieën, nog gebracht in deze tijd.

De lezing wordt D.V. gehouden op donderdag 16 november 2017
van 15.00 tot ca. 17.00 uur.

’s Avonds vangt de lezing aan om 20.00 uur en eindigt om ca. 22.00 uur.

Lokatie: Sociaal-cultureel Centrum ‘t Stadsplein
Hoofdstraat 17, 1611 AA Bovenkarspel

Meer informatie hieromtrent treft u aan op: www.lezing.org
Ingeval van vragen kunt u contact opnemen via telefoonnummer 0228-314612
of 023-528 55 61 en via e-mail (ijlstraetmans@planet.nl)

We hopen velen van u te ontmoeten opdat wij hierover van gedachten kunnen wisselen en ook uw mening mogen vernemen.

WIJ STELLEN UW KOMST ZEER OP PRIJS

Jaarlijkse ontmoetingsdag

Op 10 juni 2017 vond in de Marcuskerk in Utrecht alweer de zestiende ontmoetingsdag plaats. Een dag bedoeld om met christenen van diverse signatuur van gedachten te wisselen. Het thema was: 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop'. Zie de brief aan de gemeente te Laodicéa in Opb.3:14-22. Ruim 90 mensen woonden de dag bij. Een twintigtal daarvan waren belangstellenden van een ander kerkgenootschap. Na de registratie en ontvangst onder het genot van een kopje koffie volgde een korte samenkoms in de kerkzaal. Als inleiding op de eerste gespreksronde luisterden we naar het koor, hebben we gezongen en werden enkele bijbelgedeeltes voorgelezen die betrekking hadden op het thema. Daarna volgde een uitgebreide inleiding.

Zegen in deze laatste tijd

De inleiding begon met het geschenk van het gebed. In het gebed ligt de kracht van het leven met God en het is de adem van het geloof. Het gebed is een bewijs van een levend geloof, het is de Heer aangenaam. In Mt.7 de verzen 7 en 8 lezen we: 'Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zult opengedaan worden. Want een ieder, die bidt, ontvangt, en wie

zoekt, die vindt, en wie klopt, hem zal opengedaan worden'. In het thema van deze ontmoetingsdag ('Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop') is het dus anders: het is de Heer Die klopt! Laodicéa betekent volksregering en volksgericht. Het is een aanduiding van de eindtijd waarin wij leven. Er heerst zelfgenoegzaamheid, lauwheid en een gebrek aan zelfkritiek. Hiermee kan de Heer worden buitengesloten. En dan klopt Hij en wil Hij dat wij open doen. Om het kloppen van de Heer op te merken, moeten wij ons op Hem richten in een luisterhouding. Er wordt namelijk niet alleen door de Heer aan de deur van ons hart geklopt, maar ook door de wereld. En de wereld doet dat, in tegenstelling tot de Heer, met druk(te), geweld en kracht. Hoe is het kloppen van de Heer tussen alle signalen nog te herkennen? De kracht van het leven met God ligt in stilte en rust. Js.30:15 zegt: 'Want zo zegt de Here Here, de Heilige Israëls: Door bekering en rust zoudt gij verlost worden, in stilheid en vertrouwen zou uw sterkte zijn, maar gij hebt niet gewild'. Aan het opendoen voor de Heer is een grote belofte verbonden: '...indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoet, Ik zal bij hem inkomen en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij'. (Opb.3:20).

Een vrije keus

Als Jezus ons vraagt om open te doen en Hem binnen te laten, kunt u dat zelf beslissen. Er is geen sprake van dwang maar van een keuze op basis van vrijwilligheid. Laten wij de Heer kloppen aan de deur van ons hart óf openen wij de deur om in dankbaarheid datgene te ontvangen wat de Heer ons wilt schenken?

De inleiding eindigde met hoop. De hoop die ons gegeven is, namelijk ons uitzien naar die grote dag, mogen wij niet uit het oog verliezen. Als wij het alleen van Hem blijven verwachten en ons hart openen op het kloppen van onze Heer, dan gaat er een deur open die ongekend veel zegen biedt. Er werd opgeroepen om op deze ontmoetingsdag te onderzoeken waarvoor Christus ons waarschuwt en wat Hij ons aanbiedt. De komst van de Heer is immers zeer nabij.

Luisteren en leren

Na de inleiding werden we ingedeeld in groepen en volgde een eerste gespreksronde. Deze ronde ging over de betekenis van het thema. De gesprekken werden gevoerd op basis van enkele vragen. Eén van de vragen was: 'Wat is een 'luisterhouding' richting de Heer?' Voorbeelden van antwoorden die uit de groepen naar voren kwamen waren: jezelf afzonderen van wereldse zaken, stilte zoeken (als je luistert moet je stil zijn) en de Bijbel lezen en onderzoeken. Een andere vraag was of wij in de betekenissen

van de naam Laodicéa de eindtijd herkennen waarin wij leven en of we daar voorbeelden van konden noemen? Antwoorden die onder andere gegeven werden: God wordt uit het publieke domein geweerd, de werken van de Heer worden niet gezien of geaccepteerd, de mens beslist naar eigen goeddunken en in eigen kracht, verregaande democratie (het volk wil...). Het ochtendprogramma werd afgesloten met een koor- en samenzang in de kerkzaal.

Voortgaan in de wereld

Na de goed verzorgde lunch en nog een koor- en samenzang volgde de tweede gespreksronde. Hierin was het de bedoeling om ons verder te verdiepen in het tijdvak Laodicéa, de tijd waarin we nu leven.

Herkennen wij ons in de kenmerken van dit tijdvak? Hoe kunnen we ons geestelijk staande houden in deze tijd? Uit de antwoorden die werden gegeven door de verschillende groepen bleek dat menigeen inderdaad (soms) een Laodicese geestesgesteldheid bij zichzelf herkent. Dat we bijvoorbeeld denken het allemaal goed voor elkaar te hebben in het natuurlijke leven, maar ook in geestelijke zin. Er blijkt echter zovél meer te zijn als het gaat om de geestelijke zaken en wat de Heer wil schenken. We kunnen ons staande houden door onder andere gemeenschap met God te hebben en door Zijn leiding en besturing te aanvaarden en als gevolg daarvan vruchten voort te brengen. Op de vraag op welke

Zijn wij als een Testimonium in deze tijd? (Deel 2)

Wat is de gewenste situatie?

Uiteraard wordt in het document als advies aangegeven wat de leiders in kerk en staat wel zouden moeten doen en aannemen. Men wordt opgeroepen om: Tot erkenning van God als Schepper en Almachtige (Spr.9:10) te komen; het verlossingswerk van Jezus Christus (Rm.3:23-24; Hd.4:12) te aanvaarden; de doop wordt als onderscheid van de rest van de wereld (Joh.3:1-6) getypologiseerd; de kerk als lichaam van Christus moet één zijn (Jh.17:21-23), verkondiging van de Una Sancta die regelmatig aan de orde komt tijdens onze hedendaagse lezingen op diverse plaatsen in Nederland; door God zelf gegeven ordeningen en inzettingen (o.a. ambten) (Ef.4:11-16; 1Kor.12:28-31) moeten aanvaard en gevolgd worden; de gegeven sacramenten (naast de Heilige Doop zijn dat de Heilige Verzegeling en het Heilig Avondmaal). Men vraagt de lezer om het Godswerk zoals dat voortgezet is door de hernieuwde uitstorting van de Heilige Geest Die wil leiden in waarheid te aanvaarden. Een werk dat voor de gehele mensheid in het bijzonder de christenheid wordt verricht. Duidelijk wordt aangegeven dat de koning en diens onderdanen zich door de priesters moeten laten onderrichten als het gaat om een

goede levenswandel. Er is geen gezonde staatkunde, behalve een christelijke. De geestesgaven zijn destijds niet openbaar gemaakt in één denominatie, maar in verschillende. De christenheid dient zich te bekeren en voor te bereiden op de spoedige wederkomst van onze geliefde Here Jezus Christus. Er dient één heilige apostolische gemeente gevonden te worden. Zij zullen niet onder het oordeel komen (Opb.7:2-3). En zo wijzen de apostelen op de mogelijkheden: Het oordeel of uitredding door Hem in de leer van de apostelen (Hd.2:42) en 'gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is.' (Ef.2:20) te volgen. Bij Hem vinden we een schuilplaats (Js.25:4) in de tijden die voor ons liggen. Zie ook Lc.21:25-28. Indien we echter verzuimen te handelen zoals liefdevol geadviseerd dan zullen de oordelen volgen. Zie Sf.1:14-18 en Opb.18:8-10. De Heer zal degenen die Hem niet aannemen een dwaling zenden die bewerkt dat zij de leugen aannemen zoals beschreven in 2Ts.2:3-12. Hoe zichtbaar is dit geworden in de tijden die nadien volgden. Degenen die Hem wel in alles willen aannemen en volgen wordt geadviseerd uit te gaan van de versplinterde groep gelovigen: 'En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat

manier de Heer uitredding aanbiedt werden antwoorden gegeven als: door de Sacramenten, zicht op een eeuwig leven, aanvaarding van Zijn kruisverdienste. De laatste vraag die gesteld werd was: 'Tot wat inspireert u in deze dag?' Ook hierop kwamen mooie antwoorden naar voren, zoals: volhouden in de geestelijke strijd, elkaar ontmoeten, toenemen in geloof, hoop en liefde en de eenvoud van het geloof.

De dag eindigde in de kerkzaal met een samenzang en een bidstond. Na het dankgebed en de zegen was er nog gelegenheid voor persoonlijke ontmoeting en

ging iedereen zijns weegs. Ik denk dat ik voor velen spreek als ik zeg dat het een gezegende, leerzame en goed georganiseerde dag was. Tijdens deze dag werden er ca. 400 congresmappen uitgereikt.

Deze kunt u nog bestellen via het telefoonnummer 023-5285561 of downloaden op: www.ontmoetingsdag.org.

L. Scholtus

uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen. Want haar zonden hebben zich opgehoopt tot aan de hemel en God heeft aan haar ongerechtigheid gedacht.' (Opb.18:4-5)

De effecten van het Testimonium

Eerst iets over de uitreiking die in 1838 plaatshad. Op profetisch bevel is het 1^e exemplaar uitgereikt aan de paus van Rome (als vermeend stedehouder van Christus), vervolgens aan de keizer van Oostenrijk (als voortzetting van het Romeinse rijk) en aan de koning van Frankrijk (als volger van de wil des volks en dus niet van God). Daarna hebben de andere geestelijke en wereldse leiders dit document ontvangen. Men heeft de woorden van Gods gezanten niet aangenomen en de beschreven situatie heeft zich met kracht voortgezet. Eerstgenoemde 3 personen zijn allen 10 jaar na uitreiking (dus in 1848 tijdens de revolutie die Europa teisterde) gevallen als gevolg van de woeste golven van de volkerenzee. De geestelijk leiders hebben bovendien verzuimd de informatie met hun gemeente te delen. Ook hier stak men wel de draak met degenen die zeiden apostelen van de Heer te zijn.

De betekenis voor ons in deze tijd

Sinds het verschijnen van het document zijn er bijna 200 jaar verstreken. Met name de laatste 50 jaar (die we het eenvoudigst kunnen overzien) is de situatie in de wereld drastisch en dramatisch

veranderd (Zie 2Tim.3). De situatie in het natuurlijke leven beschreven we al eerder, de situatie in het geestelijke leven is nog aanzienlijk erger. In dit kader verwijs ik naar het boekje 'God in Nederland'. Dit is de rapportage van een 10-jarig onderzoek dat al 5 keer (vanaf 1966) is gehouden. Enkele cijfers: 67% van de Nederlanders zegt in 2015 zgn. buitenkerkelijk te zijn (in 1966 was dit 33%). Bijna 60% gaat nooit naar de kerk (in 1966 was dit 35%). Bij gewetensproblemen zoekt slechts 6% hulp bij een geestelijke. Hier zoekt 64% een vriend of vriendin op. Op de 'rangorde van vertrouwen' komt de kerk op de 4^e plaats. De politiek staat op 3, de media op 2 en de wetenschap op de 1^e plaats. Het 'ietsisme' met 28% en agnosticisme met 34% aanhangers zijn grote stromingen. Bij een agnost gaat het om iemand die gelooft dat het onmogelijk is te weten of God bestaat of niet bestaat. Erger nog zijn de leringen die tot ons komen. Niet zelden is aan de orde dat men de Godheid van Jezus of de Bijbel als Woord van God ontkent. Het leven na de dood blijft helemaal een moeilijk thema. Ook de wonderen van Jezus worden in een werelds kader geplaatst, door zowel de leidslieden als de gelovigen. In 2Ts.2:11-12 staat opgetekend: 'En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven, opdat allen worden geoordeeld, opdat allen worden geoordeeld, die de waarheid niet geloofd hebben, doch een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid'. De gezonde leer wordt in elk geval niet

meer gezocht of verdragen. Waar het ooit het doel was de christenheid te verzamelen als één heilig en apostolisch lichaam van Christus is er, jammerlijk genoeg, sprake van grote verdeeldheid. Dit aspect is in ieder geval aanleiding genoeg om in de nabije toekomst nog eens een artikel te wijden aan het begrip 'Una Sancta'.

Wees als een Elia

Gedrongen door de liefde tot de naaste en Gods Woord is het niet vreemd hier moedeloos maar vooral verdrietig van te worden. Maar het heeft geen zin moede en mat te worden. Hij zal nieuwe moed en kracht geven om door te gaan op de weg waarop Hij ons geplaatst heeft. Was Elia niet moe en mat in de spelonk? Toch gaf de Heer hem alles om verder te werken. Laten wij ons niet laten meeslepen naar de schatten der aarde (Mt.6:19) want deze zijn tijdelijk en zullen vergaan. Laat ons hart daar zijn waar de schat is: gericht op het Koninkrijk Gods. Wij zijn namelijk in de begenadigde positie door de leiding van Zijn Woord en Zijn Geest zodat wij Zijn geheimenissen mogen kennen (Lc.8:10). Apostel Paulus schrijft in de brief aan de gemeente te Korinthe (2Kor.3:3) dat wij een brief zijn van Christus, een brief geschreven niet met inkt maar met de Geest van de levende God. Het Testimonium als brief is een brief die van God getuigt. Zo

zijn ook wij levende getuigen waar een goede geur van uit moet gaan (2Kor.2:15). Daarvoor dienen wij Hem te kennen, te aanvaarden en aan te geven waar we voor staan. We moeten in liefde zichtbaar worden en niet verborgen blijven zegt Mt.5:14-16: 'Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Ook steekt men geen lamp aan en zet haar onder de korenmaat, maar op de standaard, en zij schijnt voor allen, die in het huis zijn. Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken'. Het goede zoeken te doen en hiermede eer bewijzen aan Hem die ons alles wil leren. Hij zal het kleine en het nietige gebruiken om het grote en het machtige te beschamen. Wij zullen ons nog verbazen over de wasdom die Hij op enig moment zal geven (1Kor.3:6). Laten we in liefde en eenheid optrekken en Zijn Naam nog verkondigen. Dank u Vader dat U het ook in deze tijd nog aan Uw kinderen wilt openbaren! We eindigen zoals het Testimonium destijds ook eindigde:

ERE ZIJ DE VADER, EN DE ZOON,
EN DE HEILIGE GEEST, GELIJK HET
WAS IN DE BEGINNE, NU EN TE
ALLEN TIJDE, VAN EEUWIGHEID
TOT EEUWIGHEID. AMEN.

R.C. Boekhout

kapel van de gemeente Amersfoort

De erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur en (17 uur 2e en laatste zondag v.d. maand)
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138, hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk	10 uur
	Gat van West-Noord-Westen	tweemaal per maand
Hersteld Apostolische Zendingkerk		
Correspondentieadres: J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem		